

РЕШЕНИЕ

№ 871

гр. София, 17.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 06.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **9692** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК.

Образувано е жалба на И. К. К., чрез адв. Р., срещу уведомително писмо изх. № 02-200-6500/4551 от 26.08.2013г. на изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие”- РА, в частта, в която ѝ е отказано частично финансово подпомагане по мярка 213 „Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с директива 2000/60/ЕО – за земеделски земи” за кампания 2012г. и са ѝ наложени санкции за бъдещ период в размер на 2565,49лв.

Жалбоподателят счита оспорения акт за незаконосъобразен - постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби. Навеждат се доводи за липса на правни и фактически основания за издаване на акта, както и за неправилно изясняване на фактите и неправилно прилагане на закона. Моли жалбата да бъде уважена, а уведомителното писмо в оспорената част - отменено. Претендира направените по делото разноски. В осз на 06.02.2014г. сочи, че по никакъв начин не може да се направи извод, че другият земеделски стопанин, с който е установено застъпване по допълнителното заключение на вещото лице, е представил документи, удостоверяващи право на ползване на заявената за подпомагане от него площ по натура 2000 за този имот.

В становище от 06.02.2014г. ответната страна, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Соци, че обжалваното уведомително писмо е мотивирано, като мотивите му се

потвърждават от заключението по СТЕ. Моли за присъждане на разноски за депозит за вещо лице от 200 лв. и юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

И. К. К. е подала заявление за регистрация на 11.05.2012г., заявление за подпомагане от 28.05.2012г. с У. 20/300512/79584, въведено в И. с У. 536339, и приложение за кандидатстване по мярка 213, като е заявила за подпомагане по мярка 213 „Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с директива 2000/60/ЕО – за земеделски земи” площ в процесните парцели в размер на 18,55 ха. Към заявлението е приложена таблица за използваните парцели за 2012 г. и картен материал. За посочените площи жалбоподателят е поискал финансово подпомагане в размер на 6094,92лв.

С писмо изх. № 02-200-6500/6872 от 18.09.2012г., получено на 30.09.2012г., жалбоподателят е уведомен за установени от ДФЗ площи, заявени от повече от един кандидат. В резултат на 08.10.2012г. е попълнил декларация за изясняване на принадлежността на площи, декларирани от повече от един земеделски стопанин, към която е приложил попълнена таблица на установените застъпвания, в която саморъчно е декларирайл по отношение на всяко от БЗС дали потвърждава ползването на цялата застъпена площ, дали се отказва от същата или частично потвърждава ползването на част от застъпените имоти. За доказателство относно правото си на ползване върху площите жалбоподателя е представил 3 бр. договори за наем на земеделска земя. Приложен е и списък с потвърдени кадастрални имоти и предоставени за тях документи като накрая на списъка с дата 31.10.2012г. жалбоподателят е декларирайл, че въведената в И. информация съответства на предоставените от него документи за правно основание за ползване на кадастралните имоти с установени застъпвания, които потвърждава. Липсата на въведен документ за кадастрален имот от таблицата означава, че не го потвърждава. Освен това с подписа си е декларирайл, че се отказва от всички установени в заявлението му за подпомагане застъпвания и е наясно, че застъпените площи ще бъдат третираны като наддекларираны. По делото е приложена и декларация от жалбоподателя от 08.10.2012г., в която същият е декларирайл, че е запознат с определението за нередност и измама съгласно регламент (ЕО) № 1848/2006г.

С процесното Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 213 „Плащания по натура 2000 и плащания, свързаны с директива 2000/60/ЕО за земеделски земи” с изх. № 02-200-6500/4551 от 26.08.2013 г., Изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е отказал частично размера на исканата финансова помощ за 2012 г. като е оторизирал сума от 110,31 лв. В самото уведомително писмо се съдържа таблица във връзка с всеки от заявените парцели. В колона 1 и 2 на таблицата са посочени идентификаторы на БЗС и площ на декларирайния парцел. В колона три е отразена площ на застъпване, което не е отстранено. Колона четири отразява резултаты от извършваны на място проверки, каквито в случая не са извършваны. Колона 5 отразява площта на парцела след извършваны проверки за спазены забраны за земеделски дейност, каквито в случая няма данны да са извършваны. Колона 6 отразява площта на парцела след извършваны административны проверки. За нея, както и за колона 3 е посочено правно основание чл.12, т.1 и 4 от Наредба № 3 от 23.02.2011г., и обстоятелството, че кандидатът е заявил по-големы площи в сравнение с реално ползваните от него, които не

стопанисва, както и че за една и съща площ са подадени две или повече заявления и не са предоставени документи по чл.2а, ал.2 от Наредба № 5 или са предоставени и от друг кандидат, участващ в застъпването.

По делото е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза с ВЛ Ж. В.. В заключението си вещото лице посочва, че специализираният слой от площи, допустими за подпомагане, е одобрен със заповед № РД 09-148 от 28.02.2013г. на министъра на земеделието и храните. По отношение на жалбоподателя недопустимата площ е установена след извършени административни проверки, които включват кръстосани проверки чрез автоматизирани компютърни средства. За част от декларираните площи, жалбоподателят е отказал подпомагане като не е представил документи за ползване. За процесните БЗС жалбоподателят е отказал подпомагане за БЗС 72816-960-13-2 и 974-24-6 в частта на установените застъпвания. За БЗС 35537-436-4-1 са представени документи за ползване от жалбоподателя за 16,01 ха от заявените 16,69 ха. Това е договор за отдаване под наем на земеделска земя от 28.05.2012г. на л.99, с предмет 112,190 дка и 61,629 дка в [населено място] за стопанската 2011/2012г., без към договора да е приложена скица, от която да е видно къде точно се намира тази площ. За разликата жалбоподателят се е отказал от подпомагане съгласно декларацията на стр. 95, №№ 38,39,40,41,43,44,46. Що се отнася до 16,01 ха, за тях са представени документи за ползване и от други земеделски стопани, поради което му е отказано финансиране за тази площ съгласно чл.17, ал.6 от Наредба № 5/27.02.2009г. Изслушана е и допълнителна СТЕ, в която се сочи, че за посочените 16, 01 ха жалбоподателят е представил договор за наем на земеделска земя от 28.05.2012г. За същата площ е представен договор за наем на земеделски земи от 29.09.2011г. от [фирма]. Поради това за нея е отказано подпомагане, както на жалбоподателя, така и на другия земеделски стопанин. Вещото лице не е констатирало излизане на площи извън допустимия за подпомагане слой. Вещото лице е посочило, че ответникът правилно е определил допустимата за подпомагане площ по заявлението на жалбоподателя за 2012г., както и процентът на наддеклариране и размерът на санкционираната площ съгласно чл. 16 от Регламент (ЕО) №65/2011г. В осз на 06.02.2014г. вещото лице уточнява, че предмет на договора на фирма [фирма], е наемане на земеделска земя № 41 и № 43”, като към договора отзад е приложена извадка от черно-бяла цифрова ортофотокарта. На тази карта под № 41, 43 е видно, че това са физически блокове, в които спорното БЗС е попадало преди 2010г. Предполага, че е възможно да е нает целият блок, тъй като в договора на [фирма] е описана като наета земеделска земя № 41 и № 43. Вещото лице предполага, че земеделска земя № 41 е физически блок № 41, а кадастрални имоти 139 и 145 са попадали във физически блок № 41 до 2010г. За кампания 2012 г. спорното БЗС попада в блок 436 и по-конкретно с кадастрални номера, посочени в експертизите, с последни цифри 139 и 145.

По делото са представени и документи за двойно декларирани площи от още 21 земеделски стопани, с които е установено застъпване с жалбоподателя в БЗС 35537-436-4-1 по представени от тях документи за ползване на същия парцел. В документите на [фирма] е приложен договор за наем на земеделски земи от 29.09.2011г., в чийто предмет е включена за временно ползване за стопанската 2011/2012г. земеделска земя № 41 и №43 с площ общо от 441,2 дка, находящи се в землището на [населено място], общ. С.. Към него е приложена черно-бяла ортофотокарта, от която е видно, че в тази земя попадат имоти с кадастрални номера

№ 139 и 145.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу уведомителното писмо в оспорената част е подадена в срок от лице с правен интерес и е процесуално допустима. По делото е представена обратна разписка за връчване на процесното уведомително писмо (л.21) на 07.09.2013г., а жалбата е подадена на 18.09.2013г., видно от пощенско клеймо на плик на л.5 по делото. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по изложените по-долу съображения.

В настоящото производство съгласно чл. 168 АПК съдът следва да провери законосъобразността на издадения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, като установи дали акта е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправни разпоредби по издаването му и съответен ли е същия с целта на закона.

От изложената по-горе фактическа обстановка, и при извършената служебна проверка съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган - изпълнителен директор на ДФЗ - като съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. Съгласно чл. 11а т. 1 и 2 от ЗПЗП разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане Общата селскостопанска политика и извършва разплащания по тях. Оспореният административен акт е подписан с професионален електронен сертификат, в рамките на неговата валидност съгласно удостоверение от Б. – Б. АД (л. 121) по делото.

Настоящият състав намира, че при издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и същия е постановен в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби.

Съгласно чл.7 от НАРЕДБА № 3 от 23.02.2011 г. за условията и реда за прилагане на мярка 213 "Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с Директива 2000/60/ЕО - за земеделски земи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявление по схеми и мерки за директни плащания, лицата по ал. 1 (земеделски стопани, ползващи земеделска земя или отглеждащи животни) подават общо заявление за подпомагане по схемите и мерките по чл. 1 по образец съгласно приложение 1. Общото заявление за подпомагане включва заявление за регистрация и заявление за подпомагане, които жалбоподателят е подал съгласно посоченото по-горе.

Разплащателната агенция, съгласно чл. 43, ал. 2 от ЗПЗП проверява заявленията за подпомагане, като извършва административни проверки на подадените заявления и проверки на място (чл. 37, ал. 1 от ЗПЗП).

Административните проверки на подадените заявления се извършват чрез интегрираната информационна система, при съпоставяне данните от заявленията с данните в регистрите (чл. 37, ал. 2 от ЗПЗП).

Съгласно чл.16а, ал.2 от НАРЕДБА № 105 от 22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол (И.), специализираният слой "Площи, допустими за подпомагане" се обновява ежегодно чрез включване или изключване на площи с цел отразяване на реалното състояние и ползване на площите въз основа на методическите указания по чл. 12а. След приключване на обновяването по ал. 2 Министерството на

земеделieto и храните изпраща изготвения специализиран слой "Площи, допустими за подпомагане" на РА за извършване на повторни административни проверки съгласно чл. 37, ал. 2 ЗПЗП на подадените заявления за подпомагане. В чл. 24, ал. 3 от същата наредба е посочено, че обхвата на административните проверки включва 1. проверки за допустимост на кандидата; 2. проверки за допустимост на земеделските площи; 3. кръстосани проверки между данните в заявлението и отделните регистри; 4. кръстосани проверки между данните в отделните заявления.

На жалбоподателя са извършени кръстосани и административни проверки за допустимост на заявените за подпомагане площи като се е установило наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин.

При тези налични данни, АО е издал оспореното уведомително писмо, като съдът приема, че актът съдържа фактически и правни основания за издаването му.

Съгласно чл. 12, т.1 и 4 от НАРЕДБА № 3 от 23.02.2011 г. ДФЗ - РА отказва изплащането изцяло или на част от финансовата помощ, когато се установи, че: кандидатът за подпомагане е заявил по-големи площи в сравнение с реално ползваните от него, както и че за една и съща площ са подадени две или повече заявления и спорът между засегнатите кандидати за подпомагане не е разрешен. В наредбата липсват разпоредби относно това какво означава неразрешен спор, поради което съдът по аналогия намира за приложима разпоредбата на чл. 17, ал.6 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. Последната предвижда, че когато за една и съща площ, за която е установено застъпване, са предоставени документи по чл. 2а, ал. 2, доказващи правото на ползване от двама или повече от кандидатите, Разплащателната агенция след прилагане на процедурата по чл. 18 отказва изплащането на субсидии за застъпената площ на всички кандидати и им налага санкции съгласно чл. 58 от Регламент № 1122/2009. Ответникът не може да изследва документите за собственост от гл.т. на тяхната достоверност, а само може да констатира конкуриращи се права. В случая такива са установени от приложените документи за ползване от жалбоподателя и други земеделски стопани като е ирелевантно дали действително те установяват ползване върху една и съща земя. Достатъчно е само твърдението на бенефициентите, че представените документи за ползване се отнасят за една и съща земя, за да е налице основание за отказ от подпомагане. В случая административният орган и не би могъл да провери къде точно се намира наетата от жалбоподателя земя, доколкото в договорите за наем на земеделска земя, които е представил, са задраскани номерата на имотите и същите са индивидуализирани само по землище и площ. Кадастралните им номера са посочени в декларацията на жалбоподателя на л.94 и административният орган е изхождал от нея, извършвайки преценка за наличие на двойно заявени площи. В резултат с оспорения акт правилно са установени при заявена площ на процесните БЗС от 18,55 ха - наддекларирана площ от 16,71 ха или 75.03 % спрямо общия размер на декларираните площи и установената площ с еднакво ниво на подпомагане.

Тези факти са описани в акта по отношение отделните парцели относно размера на декларираната площ и резултатите след извършените проверки, оформени в табличен вид, като за всяка колона в таблиците са дадени разяснения с посочено правно основание, и общия размер на финансовото подпомагане е показан в отделна таблица. Констатациите на административния орган се подкрепят от представените по делото доказателства и приетата СТЕ. Съдът кредитира заключението на вещото лице относно установените застъпвания и общия размер на недопустимите площи, установени от РА по подаденото заявление, тъй като същото е безпротиворечиво и

дава отговор на всички поставени въпроси от значение за спора. Що се отнася до размера на наложените санкции, същите са в съответствие с чл.16, §5 от Регламент 65/2011г.

На основание изложеното съдът намира, че жалбата на И. К. К., чрез адв. Р., срещу уведомително писмо изх. № 02-200-6500/4551 от 26.08.2013г. на изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие”- РА, е неоснователна и следва да се отхвърли.

По отношение на претендираните от ответната страна разноски по приложен списък – депозит за СТЕ в размер на 200 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., с оглед на факта, че административния орган е представляван от юрисконсулт в съдебното производство, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК вр. ТР № 3/13.05.2010 г. на ОС на колегиите на ВАС, съдът счита, че на административния орган следва да се присъдят разноски общо в размер на 350 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II о., 41 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. К. К., чрез адв. Р., срещу уведомително писмо изх. № 02-200-6500/4551 от 26.08.2013г. на изпълнителния директор на държавен фонд „Земеделие”- РА, в частта, в която ѝ е отказано частично финансово подпомагане по мярка 213 „Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с директива 2000/60/ЕО – за земеделски земи” за кампания 2012г. и са ѝ наложени санкции за бъдещ период в размер на 2565,49лв. като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА И. К. К. от [населено място] да заплати на ДФ "Земеделие"-Разплащателна агенция разноски по делото в размер на 350 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: